

DUMP!
MULTISPECIES
MAKING AND
UNMAKING

27.06.15 -

20.09.15

INTRODUKTION / INTRODUCTION

COLLECTIVE MAKING-serien i Kunsthall Aarhus præsenterer:

AURA; AMY BALKIN, ET AL.; LOTHAR BAUMGARTEN; MABE BETHÔNICO; BOB BRAINE, MARK DION & ALEXIS ROCKMAN; PATTY CHANG; DELFT UNIVERSITY OF TECHNOLOGY; PETER FEND; FERNANDO GARCÍA-DORY; JACQUELINE GOSS; TUE GREENFORT; HENNING KNUDSEN & ANNA TSING; DANA SHERWOOD; ÅSA SONJASDOTTER; SPURSE; KIDLAT TAHIMIK; CECILIA VICUÑA; PAWEŁ WOJTASIK; THE YES MEN

KURATERET AF ELAINE GAN, STEVEN LAM OG SARAH LOOKOFSKY

DUMP! forener kunstnere, videnskabsmænd og organismer for at udforske de samarbejder på tværs af arter, der finder sted i modernitetens slipstrøm, og som opstår i industriskabte ruiner. DUMP! anfægter besungne ideer om produktion og opfindelse, der dominerer samtidens diskurs, og skaber i stedet en arena for affald, forældelse og nedbrydning, hvor pleje og samspil kan tage form, og hvor kompost forvandles til kompositioner.

DUMP! opløser ikke alene skellet mellem natur og kultur, udstillingen værges sig samtidig mod en opdeling mellem kunst og videnskab, kunstinstitutionen og det naturhistoriske museum samt mellem forståelse og undren. Ved at vise skabninger af såvel mennesker som ikkemennesker sammen opfordrer DUMP! til nye måder at se, beskrive, skabe og leve i forurenede omgivelser.

Med inspiration fra Lucy Lippard - selvudnævnt "indsamler" af udstillinger - samt fra affaldsbunker og det liv, der gærer og florerer i dem, vil udstillingen fortsætte med at akkumulere igennem sin varighed.

Udstillingen er placeret i og mellem to steder: Kunsthall Aarhus og Søby Brunkulslejerne - et tidligere minelandskab med forurening, affald, og hvor samspil mellem forskellige livsformer alligevel er i gang. Begge steder vil favne projekter, forslag, artefakter og koncepter, som er indsamlet ud fra to overlappende kriterier, som udgør udstillingens DNA og organiseringsprincipper:

UNMAKING MAKING

Der er en utopisk og næsten naiv fejring af den kreative skaber i vor krisetidsalder - en heroisk figur, som politikere og regeringer opstiller som bannerfører for økonomisk opsving og bæredygtighed. DUMP! foreslår derimod, at produktionens forførelse, som inden for kunsten ligeledes ofte sker uafprøvet, på truende vis underbygger en teknopositivistisk og neoliberal logik, der har accelereret den ruinagtige ophobning, som truer kriterierne for, at kollektivt liv overhovedet kan finde sted.

MULTISPECIES COLLABORATION

Den miljømæssige krise, som planeten står overfor, fremkalder en apokalypse, der kan rationaliseres og kortlægges. DUMP! illustrerer, at klodens største udfordring er rodet: natur og kultur, mennesker og ikkemennesker

kan ikke længere skilles ad. Planter, svampe, dyr, mikrober udfordrer os til at genoverveje de uberegnelige, invaderende og ikke-spektakulære indsamlere, der er forudsætningen for liv, og som påviser en samspilsmodel på trods af forskelle. DUMP! udfordrer fortællingen om menneskets herske med tværartede, uadskillelige ophobninger.

FELTARBEJDE OG OFFENTLIGE PROGRAMMER

Samarbejder mellem kunst og videnskab, skabt med støtte fra den interdisciplinære gruppe Aarhus University Research on the Anthropocene (AURA), vil resultere i adskillige nye værkproduktioner og offentlige arrangementer, som afholdes fra 5. til 6. september. De vil finde sted på TO DUMP's beliggenheder: Kunsthall Aarhus og Søby Brunkulslejerne. Disse events vil rumme deltagelse og værker af Åsa Sonjasdotter, SPURSE, Anna Tsing, Cecilia Vicuña, Paweł Wojtasik m.fl.

COLLECTIVE MAKING-serien 2015 - 2016 er udviklet af **Joasia Krysa**, kunstfaglig leder i Kunsthall Aarhus.

Støttet af Statens Kunstfond, Aarhus Kommune og Det Obelske Familiefond. Yderligere støtte til DUMP! er leveret af AURA: Aarhus University Research on the Anthropocene.

COLLECTIVE MAKING series at Kunsthall Aarhus presents:

AURA; AMY BALKIN, ET AL.; LOTHAR BAUMGARTEN; MABE BETHÔNICO; BOB BRAINE, MARK DION & ALEXIS ROCKMAN; PATTY CHANG; DELFT UNIVERSITY OF TECHNOLOGY; PETER FEND; FERNANDO GARCÍA-DORY; JACQUELINE GOSS; TUE GREENFORT; HENNING KNUDSEN & ANNA TSING; DANA SHERWOOD; ÅSA SONJASDOTTER; SPURSE; KIDLAT TAHIMIK; CECILIA VICUÑA; PAWEŁ WOJTASIK; THE YES MEN

CURATED BY ELAINE GAN, STEVEN LAM AND SARAH LOOKOFSKY

DUMP! gathers together artists, scientists and organisms to explore multispecies collaboration that reshapes the ruins of modernity and resists industrialized progress. Contesting the celebratory logics of invention and making that dominate contemporary discourse, DUMP! creates an arena for waste, obsolescence, and decomposition, where practices of nurturing and collective cultivation may begin, turning composts to compositions.

DUMP! upends the division between nature and culture, while refusing separations between art and science; the art institution and the natural history museum; and wonder and comprehension. By presenting creations of humans and nonhumans alike, DUMP! calls out for new ways of seeing, describing, making, and living in unruly entanglement within contaminated worlds.

Inspired by Lucy Lippard, a self-described "compiler" of exhibitions, and taking its cue from garbage heaps - and the multispecies life that ferments and flourishes in them - the exhibition will continue to grow throughout its duration.

The exhibition is sited in and between two locations: Kunsthal Aarhus and Søby Brunkulslejerne - a post-mining landscape of contamination, garbage, and unruly multispecies transformation. Both places will host projects, proposals, artifacts, and concepts compiled along two strands of overlapping inquiry that constitute the DNA and organizing principles of the show:

UNMAKING MAKING

There is a utopian and almost naive celebration of the creative maker in this era of crisis and extinction - a heroic figure invoked as alibi for economic recovery and sustainability by policymakers and governments. DUMP! proposes that the seduction of making, which also often goes unexamined in the field of art, dangerously reinforces a techno-positivist neoliberal logic of accumulation, which has accelerated the ruinous buildup that is threatening the very possibilities of collective life.

MULTISPECIES COLLABORATION

The ecological crisis facing the planet evokes an apocalypse that can be rationalized and mapped. DUMP! proposes that its key challenge is messy: nature and culture, humans and nonhumans can no longer be taken apart. Plants, fungi, animals, microbes challenge us to reconsider the unruly, rogue, invasive, and unspectacular compilers that hold things together, in effect playing across difference. DUMP! challenges the story of human domestication and mastery with murky, multispecies heaps.

FIELDWORK AND PUBLIC PROGRAMMES

Art-science collaborations established with the support of the interdisciplinary group Aarhus University Research on the Anthropocene will result in numerous newly commissioned projects and public events held on 5 - 6 September. Featuring participation and works by Åsa Sonjasdotter, SPURSE, Anna Tsing, Cecilia Vicuña, Paweł Wojtasik, among others, they will take place at DUMP's two sites: Kunsthal Aarhus and Søby Brunkulslejerne.

COLLECTIVE MAKING series 2015 - 2016 is developed by **Joasia Krysa**, Artistic Director at Kunsthal Aarhus.

Supported by the Danish Arts Foundation, Aarhus Kommune and the Obel Family Foundation. Additional support for DUMP! is provided by Aarhus University Research on the Anthropocene (AURA).

STATENS KUNSTFOND

DET
OBELSKE
FAMILIEFOND

AARHUS
KOMMUNE

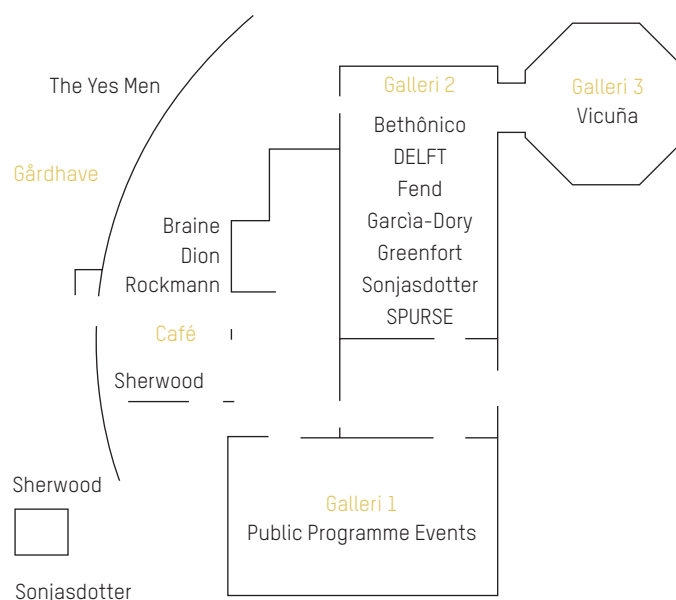

AARHUS
UNIVERSITY
RESEARCH ON THE
ANTHROPOCENE

Billede bagside (farveredigeret) / Image back cover (modified):
Bob Braine, Mark Dion & Alexis Rockman, Concrete Jungle, 1992.
Udlånt af kunstnerne og / Courtesy the artists and Tanya Bonakdar
Gallery

KUNSTNERE & VÆRKER / ARTISTS & WORKS

STUEETAGE / GROUND FLOOR

GÅRDHAVE / GARDEN

DANA SHERWOOD

Foruden værket skabt til denne udstilling udstiller Dana Sherwood et uddrag fra sit 2014-projekt, *Banquets in the Dark Wildness*, en serie af videoer, som projiceres op på glasfacaden i gårdhaven. Ligesom de afbildede dyr er denne video kun synlig, når mørket falder på.

In addition to the work commissioned for this show, Dana Sherwood is exhibiting an excerpt from her 2014 project, *Banquets in the Dark Wildness*, a series of videos projected onto the external window of the skylight in the garden. This video, like the animals depicted, is only viewable when night falls.

ÅSA SONJASDOTTER

I forlængelse af sit fotografiske arkiv af planteavl i Østtyskland, har Åsa Sonjasdotter plantet kartofler af den pålidelige Adretta-sort i gårdhaven. Levetiden for kartoflerne sidestilles således med udstillingens varighed, da de vil blive høstet ved udstillingens afslutning.

Åsa Sonjasdotters has planted potatoes of the reliable Adretta variety in the garden, in addition to her photographic archive of plant breeding in East Germany. The life of the potato is mapped onto the duration of the exhibition and will be harvested when the show is over.

THE YES MEN

"Shell-annoncen" udenfor kunsthallen refererer til olieselskabets fortiede intentioner om at bore i de arktiske have. Det er et eksempel på The Yes Men's konstante udnyttelse af mediernes billede- og informationskredsløb. Ligesom deres mediestunts og pressekonferencer, hvor

de giver sig ud for at være de multinationale firmaer, de kritiserer, fremhæver disse annoncer selskabernes centrale rolle i miljømæssige og økonomiske kriser samt deres massive pr-mæssige bestræbelser på at hvidvaske selvsamme meddelagtighed. I udstillingen er også en computer med The Yes Men's "Shell-hjemmeside", arcticready.com, hvor udstillingens besøgende selv kan opfinde slagord til at plastre henover arktiske scener.

The "Shell ad" featured on the exterior of the Kunsthall highlights the oil company's arctic drilling campaign. It is one example of The Yes Men's cooptations of the media's image and information circuits. These ads, along with the group's signature faux press conferences and media-ready events, highlight multinational corporations' central role in environmental and economic crises and their massive publicity efforts to whitewash this complicity. Also on view is their "Shell website," arcticready.com, which features an ad generator that invites participants to invent catchphrases to superimpose over scenes of arctic life.

CAFÉ

BOB BRAINE, MARK DION OG ALEXIS ROCKMAN

Inspireret af diorama-formen - en udstillingstype fra det 19. århundrede, som fremstiller idealiserede illusioner om naturen som afskærmet og adskilt fra menneskelige beskuerer - efterligner kunstnerne her møjsommeligt en langt mere realistisk og sammenblandet scene. En kat, rotter, måger, ræve og kakerlakker, dyr ofte fodret med menneskelige levn, ses omgivet af dynger af spiseligt og uspiseligt, skrald, som er ved at blive nedbrudt eller varigt skrald.

Taking the conventions of the diorama - the 19th century display type that provides idealized illusions of nature as contained and separated from human viewers - the artists painstakingly replicate a far more realistic scene of entanglement. Here, a cat, rats, gulls, foxes and roaches, animals fed on human scraps, are seen within mounds of edible and inedible, decomposing and enduring garbage.

DANA SHERWOOD

Dana Sherwood bidrager med et nyt værk produceret i Søby Brunkulslejerne - et tidligere minelandskab, der er forurenet, men ikke desto fortsætter med at være hjemsted for flere arter. Videoen er en fortsættelse af en række værker - optaget mange steder og med forskellige deltagere - hvor hun udarbejder spiselige tableauer til dyr og registrerer deres gradvise fortæring med wild life-kameraer. I Søby har Sherwood i samarbejde med AURA forskere - mens denne udstilling blev sat op og lige før jagtsæsonen i Danmark - mødt området røde kronhortebestand, fulgt deres spor, og optaget deres daglige måltider. Disse møder stiller spørgsmål såsom, hvilke arter får lov at leve, og hvilke mærkes med døden, hvem fodres og hvem jager, og hvordan definitioner på det vilde og det tamme konstrueres. Dette værk ledsager til en udendørs videoprojektion.

Dana Sherwood has been invited to contribute a new work in Søby Brunkulslejerne, a contaminated brown coal mining landscape that continues to be home to multispecies life.

The piece will be a continuation of a series of work-recorded in diverse places and with a variety of participants-where she concocts elaborate edible tableaux for animals and records their gradual consumption and decay with wildlife cameras. At Brunkulslejerne, Sherwood, along with AURA researchers, met the area's red deer, followed their trails, and recorded their daily feeding grounds as this exhibition was installed prior to hunting season in Denmark. These encounters raise questions about which species get to live or die, who feeds and who hunts, and how the wild and the domesticated are framed today. This is an companion piece to an outdoor projection.

GALLERI 2 / GALLERY 2

MABE BETHÔNICO

Værket er en improviseret indsamling, der stiller spørgsmål ved, hvad der er "offentligt". Værkets udgangspunkt er den brasilianske stat Minas Gerais, hvor institutioner, jord og ressourcer i stigende grad sælges som privat ejendom.

A makeshift collection and critical archive that challenges what is "public" as the Brazilian state of Minas Gerais faces the increasing privatization of institutions, land and resources.

DELFT UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

Biobeton er kalksten indlejret med bakterier (*Sporosardina pasteurii*), et selvhelende byggemateriale udviklet af forskere ved Delft Universitet.

*Bioconcrete is limestone embedded with bacteria (*Sporosardina pasteurii*), a self-healing construction material developed by researchers at Delft University.*

PETER FEND

I Fends praksis er geopolitik og geologi sidestillet, ofte via et fokus på vand snarere end land. Ifølge denne opfattelse, viger kontinenter for havbunde, der rejser sig og kolliderer, ligesom alle landmasser drænes i ét sammenhængende saltvandsbassin, havene. Efter samme logik, sker udveksling mellem nord og syd primært gennem den atlantiske korridor i kraft af fire primære havstrømme, der tilføres ferskvand og silt fra planetens største floder og iskapper. Kunstneren ser her på globale nord-syd, øst-vest dynamikker ved, for eksempel, at flytte det vanlige fokus på den aktuelle geopolitiske krise mellem USA og Rusland til to tilsvarende arktiske farvande. Fends værker er aldrig tiltænkt som adskilte fra verden, men altid som forslag, der reelt kan praktiseres i den.

In Fend's practice, geopolitics and geology are mapped onto one another-a relationship that is frequently enacted by giving water precedence over land. In this view, continents give way to raised and colliding sea floors, and all land drains into a interconnected saltwater basin, the oceans. As follows, exchange between North and South is primarily through the Atlantic corridor, driven by four main saltwater gyres that are fed by freshwater and silt from the planet's major rivers and ice caps. Here, the artist focuses on global north-south, east-west dynamics by, for example, shifting

the perspective on the current geopolitical crisis between the United States and Russia to two comparable bodies of Arctic water. Fend's artworks are never conceived as separate from the world, but always as a propositions that can be practiced within it.

FERNANDO GARCÍA-DORY

Fernando García-Dory har i flere år udført feltarbejde og interventioner, der udfordrer traditionelle forestillinger om naturlige og sociale processer. Hans arbejde stiller sig ofte kritisk overfor den cykliske logik om byggeri og fornyelse, der er implicit i moderne "urban-kapitalistiske" forestillinger om produktiv brug af jorden. Der findes næsten 2.500 forladte landsbyer i landdistrikterne i Spanien. I et af disse menneskelige ruiner er en robust bikube, skønt den er gemt bag ukrudt. I løbet af de sidste 14 år er García-Dory årligt vendt tilbage til et forladt hus i en øde landsby i Spanien for at fjerne ukrudtet foran bistadet. Beehive er således en fortsat og kontinuerlig performance, der udforsker tid, anerkendelse og omsorg samt menneskelige og ikkemenneskelige socialiteter, og hvor García-Dory agerer som observatør, forsker, plejer og samarbejdspartner. Projektet sætter flere forskellige tidsligheder på spil: menneskelig industris storhed og fald optræder her i kontrast til biernes konstante "travlhed".

For several years Fernando García-Dory has conducted field research and interventions that challenge conventional notions of natural and social processes. His work often critiques the cyclical logic of construction and renewal implicit in contemporary "urbano-capitalist" notions of land. There are nearly 2500 abandoned villages in rural Spain. Among these human ruins, a robust beehive is nestled in a patch of weeds. During the last 14 years, García-Dory has returned annually to an abandoned house in a deserted village in Spain to clear away the growth obfuscating the beehive. A continual and ongoing performance, Beehive is an exploration of time, acknowledgment and caring, and human and non-human sociality in which García-Dory acts as observer, researcher, caretaker and collaborator. The project indexes a convergence of multiple temporalities: the rise and fall of human industry exists in contrast to the ever-present "business" of the bees.

TUE GREENFORT

Tue Greenfort er repræsenteret med to værker på udstillingen. Bio-Wurstwolke - en hyldest til kunstneren Dieter Roths værker i form af pølser - består af forskellige økologiske pølser, tyndt skåret og "bevarede" i akryl. Værket peger dermed på det absurde i forestillingen om, at "miljøvenlige" produkter kan løse klimakrisen. Monnezza (et ord for snavs i en syditaliensk dialekt) er en serie fotografier, der dokumenterer en af Napolis berømte "skraldekriser", hvor flere ugers affald ophobes åbenlyst i akkumulerings- og nedbrydningskompositioner, og hvor organiske og menneskeskabte materialer er fuldstændigt sammenfiltrede.

Tue Greenfort is represented with two works in the exhibition. Bio-Wurstwolke - an homage to the sausage works of the artist Dieter Roth - features different organic sausages, thinly-sliced and encased in the enduring medium of acrylic,

thereby partially arresting their process of decomposition and pointing to the absurdity of "nature-friendly" products presenting the solution to environmental destruction. Monnezza (a word for filth in southern Italy) is a series of photographs of one of Naples' famous garbage crises in which weeks' worth of garbage is left to pile up and rot in full view, laying bare organic and man-made materials comingling in tableaux of accumulation, contamination and decomposition.

ÅSA SONJASDOTTER

Åsa Sonjasdotters fotoserie stammer fra foto arkivet fra kartoffelavlslinstituttet Groß Lüsewitz, etableret af Sovjetunionen i Østtyskland i 1948, og som senere blev omdøbt Institut for Kartoffelforskning i 1968, hvor kartofflen først blev udviklet. Efter murens fald, i løbet af 1990'erne, etablerede tidligere ansatte ved instituttet et selskab, der udnyttede forskning og erfaringer fra det tidligere statsejede forskningscenter og patenterede kartoffelsorten, som den dag i dag stadig bliver brugt af små gårde, der ikke har råd til stordriftsplantemetoder. Dette værk ledsager et udendørs projekt i gårdhaven, hvor de egentlige kartofler gror.

Åsa Sonjasdotter's photographic series is taken from the Groß Lüsewitz Breeding Institute's photo archive in East Germany, initiated by the Soviet Union in 1948, and later renamed the Institute for Potato Research in 1968, where the Adretta potato variety was first developed. During the 1990s former employees of the Institute established a company, utilizing research gained and patenting the potato, which continues to be planted by small farms that don't rely on the big yield methods of large-scale farms. This is a companion piece to an outdoor project that grows the actual potato.

SPURSE

Designkollektivet SPURSE har i flere år undersøgt forviklinger mellem mennesker og ikkemennesker ved at tage en række greb i brug, der forvirrer skellet mellem natur og kultur. Denne installation består af filosofiske spekulationer og direktiver at handle efter: et køkken bliver til et bibliotek og laboratorium; diagrammatiske tankeeksperimenter og manifester peger på forskellige eksistensmuligheder; 3D-printede keramiske skaller fungerer som spiseredskaber; lokalt ukrudt og planter bliver mulige ingredienser. SPURSE bruger således logikken om fouragering og spisning til at fremprovokere en ny forståelse af flere arters samspil. Installationen ledsages af en række madlavningsworkshops, som vil blive afholdt i begyndelsen af september.

For several years, the design collective, SPURSE, has investigated human and non-human entanglements with gestures that trouble the nature-culture divide. This installation is comprised of philosophical speculations and elements for action: a kitchen becomes both a library and laboratory; diagrammatic thought experiments and manifestoes point to possible ways of being; 3D-printed ceramic shells double as eating utensils; locally sourced weeds and plants become possible ingredients. SPURSE here provokes a new understanding of the multispecies commons through the logic of foraging and eating. A series of cooking

workshops will accompany the installation and will be held in early September.

GALLERI 3 / GALLERY 3

CECILIA VICUÑA

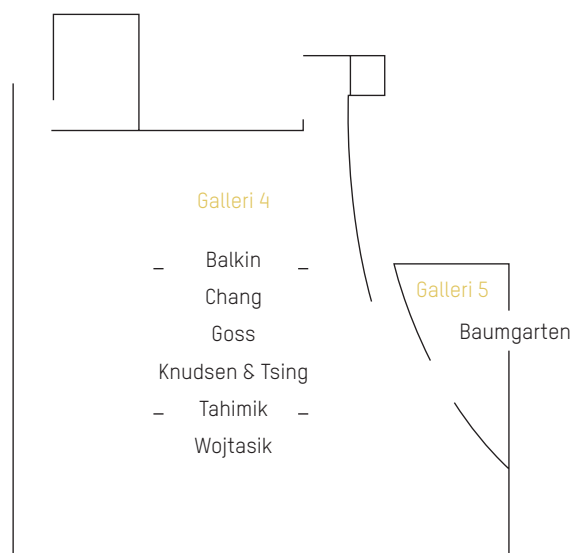
Siden 1960'erne har Cecilia Vicuña skabt poesi og skrøbelige og performative kunstværker, der omhandler kloden, dens oprindelige plante-, dyre- og menneskerarter samt deres ødelæggelse som resultat af ressourceudvinding og kapitalistisk opdyrkning. Installation i rotunden er en fortsættelse af *Semiya* (det spanske ord for "frø", *semilla*, omdannet til *semi ya*, "delvist der", der henviser til frøets evne til genfødsel men også truslen mod det som følge af industrielt landbrug). I 1971 foreslog Vicuña dette værk til Salvador Allende - den socialistiske, chilenske præsident, der blev myrdet i et militærkup to år senere: frø skulle indsamles i hele landet til en fest i landets hovedstad. Allende lo efter signende og sagde, at landet ikke var parat, men ville måske være det i år 2000. Denne variant af værket indeholder frø - nyligt indsamlet af kunstneren i Chile, hvor der er en særlig mangfoldighed af arter - samt frø samlet af lokale i Aarhus - hvor de fleste planter ikke er hjemmehørende, men snarere blev bragt til Danmark til landbrug. Ifølge kunstneren er kærlighed til frøet et nødvendigt første skridt til klodens og arternes overlevelse.

I 1989 søsatte kunstneren, til *Galaxy of Litter*, små håndlavede flåder i affaldsdriver i vandkanten, hvor Hudsonfloden møder øen Manhattan i New York.

*Since the 1960s, Cecilia Vicuña has continuously created poetry and precarious and performative artworks that have addressed the land, its indigenous inhabitants—plants, animals and humans alike—and the scars wrought by resource extraction and corporate cultivation. The installation in the rotunda is a continuation of *Semiya* (the Spanish word for seed, *semilla*, is transformed into *semi ya*, partially there, indicating the seed's capacity for rebirth, but also the threats posed to it by industrial farming). In 1971, Vicuña proposed an artwork to Salvador Allende, the socialist Chilean president who was murdered in a military coup two years later: seeds should be collected throughout the country for a celebration in the country's capital. Allende reportedly laughed and said the country was not ready, but perhaps would be in the year 2000. This manifestation of the piece includes seeds, recently gathered by the artist, representing the vast ecological diversity of Chile, as well as seeds collected by local inhabitants in Aarhus, where most plants are not native but the result of cultivation. According to the artist, loving and establishing a connection with seeds marks a necessary first step for ecological regeneration and preservation.*

*In 1989, for *Galaxy of Litter*, the artist released small handcrafted rafts into the drifts of litter accumulating in the water, where the Hudson River meets the island of Manhattan in New York.*

UNDERETAGE / BASEMENT

GALLERI 4 / GALLERY 4

AMY BALKIN

Amy Balkins arkiv består af en voksende samling af genstande fundet på steder, der er truet af at forsvinde som følge af de fysiske, politiske og økonomiske konsekvenser af klimaforandring, herunder istab, stigende vandstande, kysterosion og ørkendannelse. Denne visning indeholder også objekter, som er blevet indsamlet i Danmark til udstillingen. Sammen fremstår disse ting som et arkiv over fortiden såvel som fremtiden og dermed også over de forskellige tidsligheder, der kræves i forbindelse med forstående klimaforandringer.

Amy Balkin's archive is a growing collection of items gathered in places that may disappear as a result of the physical, political, and economic impacts of climate change, which include glacial melting, sea level rise, coastal erosion, and desertification. Presented here are also objects newly gathered in Denmark for the exhibition. Together, they make up an archive of the past as well as the future and thus the various temporalities involved in attempting to grapple with climate change.

PATTY CHANG

Videoinstallationen er baseret på Patty Changs performative rejse fra Europa gennem Centralasien til Kina. I begyndelsen af det 20. århundrede opfandt den opdagelsesrejsende Sven Hedin udtrykket "den vandrende sø" for at beskrive søen Lop Nur i det vestlige Kina, da han blev hyret af den kinesiske regering til at kortlægge en moderne silkevej i 1920'erne. Changs værk er optaget ved Lop Nur og Aralsøen, en sø der har mistet 90 procent af sit oprindelige areal på grund af kunstvanding til landbrug. Vi ser blandt andet kunstneren vaske liget af en død kaskelothval i en handling, der minder om både ligvaskning og Moby Dick.

The Wandering Lake is based on Patty Chang's performative journey from Europe through Central Asia to China.

Early 20th-century explorer Sven Hedin coined the term the "Wandering Lake" to describe Lake Lop Nur in western China, when he was commissioned by the Chinese government in the 1920s to find a modern silk road. Chang's work explores Lop Nur and the Aral Sea, a terminal lake that has lost 90 percent of its original surface area due to agricultural irrigation. In the video, the artist washes the corpse of a dead sperm whale in an act of ablution and mourning that brings to mind *Moby Dick* and the end of empire.

JACQUELINE GOSS

Jord og himmel danner ramme om to klimatologers ensomme og langsommelige arbejde med at måle og registrere vejrmonstre i et af verdens ældste vejrstationer på Mt. Washington, det mest vindomsuste bjerg i verden i den amerikanske stat New Hampshire, hvor vindhastighed og temperatur er blevet nedfældet hver time siden 1932. Filmen er delvist baseret på Nathaniel Hawthornes novelle "The Great Carbuncle" (1837) - en fortælling om konkurrerende eventyrere, der bestiger et bjerg i jagten på en strålende ædelsten - og fremstiller videnskabelig observation som en medrivende oplevelse.

In Jacqueline Goss' film, "The Observers," the land and sky of Mt. Washington, New Hampshire frame two climatologists as they go about the solitary and steadfast work of recording weather patterns for one of the oldest weather stations in the world, where hourly readings of wind speed and temperature have been taken since 1932. Based in part on Nathaniel Hawthorne's short story, "The Great Carbuncle" (1837), a story of competing adventurers who travel up a mountain in search of a brilliant gem, Goss' film offers a meditation on observation as immersive experience.

AURA, HENNING KNUDSEN & ANNA TSING

Dette er et fælles forskningsprojekt af antropologen Anna Tsing og svampeeksperten Henning Knudsen, som arbejder med AURA (Aarhus University Research on the Anthropocene). Metoder fra kunsten, videnskaben og filosofien stiller skarpt på de livlige, flerartede forviklinger, der opstår i forurenede landskaber. Her bliver fyrretræer og svampe fælder i forskellige og ikke desto mindre relaterede felter: fyrkimplanter og ectomycorrhizal-svampe danner symbiotiske forhold, der har kapacitet til at kunne omdanne et forgiftet tidligere mineområde til en blomstrende skovbund. Dette forhold sidestilles med fyrretræer, der er blevet forarbejdet til flis, som er hjemsted for saprotrofe svampe, der nedbryder træflisen og dermed er eksempel på nogle af de utilsigtede virkninger af moderne fremskridt.

This is a collaborative research project by anthropologist Anna Tsing and mycologist Henning Knudsen working with AURA (Aarhus University Research on the Anthropocene). Methods from art, science, and philosophy make vivid multispecies entanglements that emerge within damaged landscapes. Here, pine trees and fungi are companions in different and yet related settings: on the one hand, pine seedlings and ectomycorrhizal fungi form symbiotic relationships that can transform a degraded post-mining area into a thriving woodlot. On the other, pine that has been processed into woodchips for sale become home to

saprotrophic fungi or decomposers that eventually break down the woodchips themselves, unintended effects of modern progress.

KIDLAT TAHIMIK

Den filippinske instruktør Kidlat Tahimik både instruerer og spiller hovedrollen i denne pseudodokumentar, der vender en etnografisk optik mod Europa i begyndelsen af halvfjerdserne. Efter at være opvokset i en landlig provins i Filippinerne rejser Tahimik til Paris som følge af hans fascination af amerikansk teknologi og industrielt fremskridt. Da han når frem, er han både fascineret og desillusioneret i mødet med de såkaldte vidundere af den moderne verden.

Filipino filmmaker Kidlat Tahimik both directs and stars in the pseudo-documentary Perfumed Nightmare, which turns an ethnographic optics toward Europe in the early seventies. After a lifetime in a rural province in the Philippines, Tahimik travels to the city of Paris. His trip is motivated by his fascination with American technology and industrial progress. Once in the City of Light, Tahimik is both fascinated by and disillusioned with the so-called wonders of modernity.

PAWEŁ WOJTASIK

Naked viser en koloni af nøgne blindmus, der lever i et laboratorium på et stort amerikansk universitet. Blindmusene er verdens mest indavlede dyreart og har den længste levetid blandt små forsøgsdyr.

Naked shows a colony of naked mole rats living in a laboratory at a major American University. The mole rats are the most inbred species on the planet and have the longest lifespan of any laboratory animal of its size.

GALLERI 5 / GALLERY 5

LOTHAR BAUMGARTEN

Filmens fortælling er baseret på en Tupi oprindelsesmyte, om hvordan dag og nat blev adskilt. Selvom Baumgarten tilbragte to år med Yanomami-stammen i Amazonas, er den "eksotiske" natur, vi ser i filmen, et sumpområde i Tysklands industrielle Ruhr-distrikt. Filmen markerer et vigtigt historisk vendepunkt, hvor nye teorier argumenterede for, at selve begreberne natur og kultur, og deres idéhistoriske adskillelse, rent faktisk blev skabt af kapitalismen og kolonialismen - tidsaldre der på paradoksal vis er definerede af sammenblandingen af disse kategorier.

This film is drawn from the Tupi myth about the division of night and day. Baumgarten spent 1978 to 1980 with the Yanomami in the Amazon, however the "exotic" nature in the film that could be mistaken for uncharted territory is in fact a piece of land in the industrial Ruhr district of Germany. The film was produced at an important moment, marked by new theorizations that argued that the very notion of nature and culture as distinct categories was in fact produced by capitalism and colonialism, which are nothing so much as histories of their intricate entanglement.

KUNST
HAL
AARHUS